

যীচুরে তেওঁর প্রথম শিষ্যবিলাকক মাতিছিল

যীচুক অনুসরণ করিলে পোরা আনন্দৰ কথা শিষ্যবিলাকক শিকাওক।

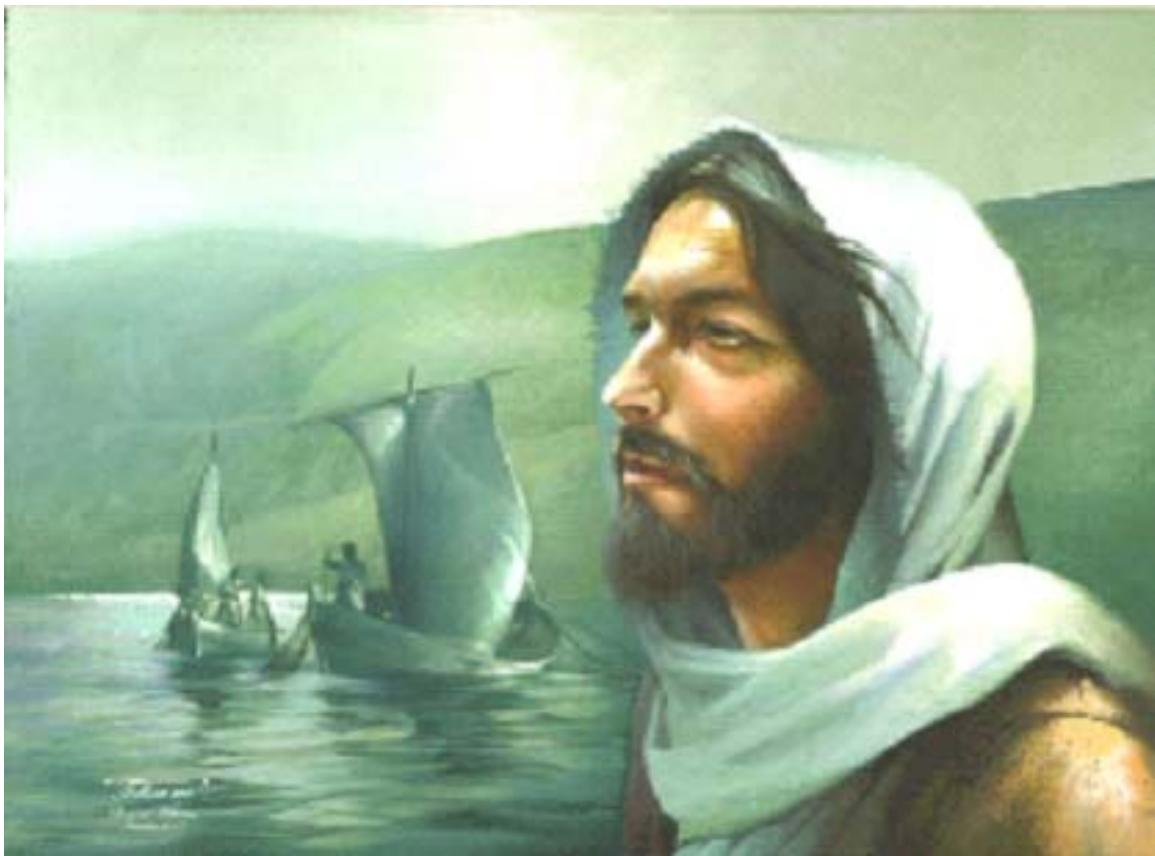
শিষ্যবিলাকৰ বয়স আৰু প্ৰয়োজন অনুসৰি শিক্ষামূলক কামবোৰ বাছি লওঁক।

প্ৰার্থনা : “প্ৰভু, শিষ্যবিলাকক শুভবার্তা কেইখনৰ পৰা তোমাৰ জীৱনৰ বিষয়ে আনক কৰলৈ সহায় কৰা।”

যীচুরে তেওঁৰ শিষ্যবিলাকক মতাৰ গল্লটো শিকাবলৈ আপুনি যুগ্মত কৰক। মথি ৪:১৮-২২ পদ পঢ়ক। এই বাক্যই যীচুরে তেওঁৰ পৰিচৰ্যা কাৰ্য্য চলাই থাকিবলৈ আৰু তেওঁৰ বিষয়ে শুভবার্তা বিলাবলৈ কেনেকৈ শিয় নিৰ্বাচন কৰিছিল সেই বিষয়ে কৈছে।

এটি ডাঙৰ শিশুক মনৰ পৰা বা পঢ়ি গল্লটো কৰলৈ দিয়ক। তাৰ পিচত এইবিলাক প্ৰশ্ন সোধক (প্ৰত্যেকটো প্ৰশ্নৰ পাচতেই উত্তৰবোৰ আছে।)

- যীচুরে মতাৰ আগতে পিতৰ আৰু আন্দ্ৰিয়ই কি কৰিছিল ? (১৮ পদ)
- তেওঁলোকে তেওঁৰ পাচ ললে, যীচুরে তেওঁলোকক কি কৰিব বুলি প্ৰতিঞ্জা কৰিছিল ? (১৯ পদ)
- কিমান সোনকালে এই দুজন মানুহে যীচুৰ পাচ লৈছিল ? (২০ পদ)
- আন দুজন মাছমৰীয়া কোন আছিল ? (২১ পদ)
- তেওঁলোকে যেতিয়া তৎক্ষনাত যীচুৰ পাচ লৈছিল, তেতিয়া নারত কাক এৰি হৈ গৈছিল ? (২২ পদ)

মাথি ১০:২-৪ পদত থকা ১২ জন শিয়্যবিলাকে মুখস্থ কৰক।

যীচুৱে তেওঁৰ শিয়্যবিলাকে মাতি অনা গল্পটোৰ অংশ নাটক কৰি দেখুওৱাক।

- শিশুবিলাকে নাটকখন কৰি দেখুৱাৰ বাবে মুখ্য সমজুৱা উপাসনা চলাওঁতা গৰাকীৰ লগত ঠিক কৰি লওক।
- ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালীবিলাকে নাটখন যুগুত কৰিবলৈ সৰুবিলাকক সহায় কৰিব দিয়ক।
- ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালী বা জেষ্ঠ বিলাকক যীচু, চিমোন, (পিচত পিতৰ বুলি কোৱা) আন্দ্ৰিয় আৰু বৰ্ণনাকাৰী যিজনে গল্পটো চমুকৈ কয় আৰু ল'ৰা-ছোৱালীবিলাকে কি ক'ব লাগে, কি কৰিব লাগে সেই বিষয়ে সহায় কৰে, তেনেবোৰৰ ভাও ল'বলৈ দিয়ক।
- সৰু ল'ৰাছোৱালীবিলাকক যাকোব, যোহন, তেওঁলোকৰ পিতৃ চিবদিয় আৰু আন মাছমৰীয়াবিলাকৰ ভাও ল'বলৈ দিয়ক। নাওঁ বনাবলৈ চৰিয়া বা স্টুল ওলোটাই লওক আৰু জালৰ কাৰণে বছি লওক।

বৰ্ণনাকাৰী : গল্পটো বা তাৰ অংশ বিশেষ কয়। তাৰ পিচত কয়, “চিমোনে আন্দ্ৰিয়ক কি কৈছে শুনা।”

চিমোন : নাওঁ এখনৰ ওচৰত বহি, “আন্দ্ৰিয় চোৱা ! সৌজন মানুহক সুস্থ কৰা নাচৰতীয়া যীচু। মই তেওঁৰ শিক্ষা ভাল পাওঁ, কিন্তু আমাক লক্ষ্য কৰিবলৈ তেওঁ অতি ভাল আৰু গুৰুত্বপূৰ্ণ।

আন্দ্ৰিয় : “হয়, চিমোন ! যীচু এজন ইমান ভাল শিক্ষক যে তেওঁক আমাৰ সহায়ৰ প্ৰয়োজনেই নহয়।”

যীচু : “চিমোন আৰু আন্দ্ৰিয় ! আহা আৰু মোৰ পাচত চলা তোমালোকে মোক মানুহ ধৰিবলৈ সহায় কৰিবা।”

চিমোন আৰু পিতৰ : জাঁপ মাৰি উঠে। জাল পেলাই দিয়ে আৰু যীচুৰ ওচৰলৈ দৌৰি যায়।

যীচু : ‘যোহন আৰু যাকোব ! তোমালোকেও আঁহা আৰু মোৰ পাচ লোৱা !’

চিবদিয় : তেওঁলোকৰ পিতৃয়ে সকলোৰোৰ কাম কৰিবলৈ মোক এৰি হৈ গ'ল। হয়, মই ভাবো এইটো ভালৰ কাৰণেই হৈছে।

আন মাছমৰীয়া : নাটকখন আৰস্ত হোৱা সময়ত তেওঁলোকে তলত বহি থাকে। যেতিয়া চিবদিয়ই কথা কয়, তেওঁ থিয় হয় আৰু যোহন আৰু থাকোবলৈ আঙুলিয়ায়। এনেকুৱা ধৰণৰ কথা কয়, “সৌ মুখ্য মানুহবোৰ !” তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ নাওঁবোৰ হৈ গ'ল। তেওঁবিলাকে সেইজন শিক্ষকক অনুসৰণ কৰিবলৈ ভাল কামটো এৰি দিচ্ছে।’

বৰ্ণনাকাৰী : নাটকখন কৰা হৈ যোৱাৰ পিচত যিবিলাকে সহায় কৰিছিল তেওঁলোক আটাইকে ধন্যবাদ জনাওক।

প্ৰশ্নবোৰ : যদি শিশুবিলাকে নাটকখন ডাঙৰ বিলাকৰ কাৰণে কৰে, তেনেহলে ওপৰত দিয়া প্ৰশ্নবোৰকে ডাঙৰবিলাকক সুধিৰ দিয়ক।

মাছ এটাৰ ছৱি আঁকক আৰু ল'ৰাছোৱালীবিলাকক চাই চাই আঁকিব দিয়ক।

- ডাঙৰবিলাকে হয়তো নাওঁ এখন আঁকিবলৈ বিচাৰিব।

- উপাসনার সময়ত তেওঁলোকৰ ছবিবোৰ ডাঙৰক দেখুৱাৰ দিয়ক আৰু ঈশ্বৰে আমাক কেনেকৈ মানুহ ধৰিবলৈ এটি নতুন কাম দিছে সেইটোকে এই ছবিখনে প্ৰকাশ কৰিছে বুলি বুজাই দিয়ক।

আন বিশ্বাসীবিলাকে কেনেকৈ মাছ ধৰে তাৰ উদাহৰণ শিশুবিলাকক দিবলৈ দিয়ক।

কবিতা : পাঁচগৰাকী ল'ৰা / ছোৱালীক ৰোমীয়া ৮:৩৫-৩৯ ৰ পৰা এটাকৈ পদ দিয়ক।

ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালীবিলাকক গল্পটোত থকা যীচুৰ বাক্যবোৰ লৈ কবিতা বা গান লিখিবলৈ দিয়ক।

মুখস্থ কৰক ঘোহন ১৫:১৬ পদ।

প্ৰার্থনা : পিতৃ ঈশ্বৰ, আমাক তোমাৰ শিষ্য হ'বলৈ বাছি লোৱাৰ বাবে তোমাক ধন্যবাদ দিছোঁ। আমি তোমাৰ বাধ্য হ'বলৈ ইচ্ছা কৰোঁ আৰু তুমি আমাক কৰিবলৈ দিয়া ধৰণে কৰি যেন ফল উৎপন্ন কৰিব পাৰোঁ। তোমাৰ আহ্বানক শীঘ্ৰে উন্নৰ দিবলৈ আৰু মানুহ ধৰা কাম শিকিবলৈ আমাক সহায় কৰা।”

Copyright 2004 © by Paul-Timothy. May be freely copied. Download from www.Paul-Timothy.net